

Vores it-rettigheder

Forord

Udvalget om borgernes it-rettigheder er nedsat af videnskabsministeren. Udvalget har haft til opgave at fremkomme med anbefalinger til konkrete initiativer indenfor områder, som endnu ikke i dag er tilpasset de ændrede funktionsmåder i et moderne, it-baseret samfund. Endvidere har udvalget haft mulighed for at pege på, hvordan kendskabet til gældende it-rettigheder kan øges.

Ud over at fremsætte en række konkrete anbefalinger, har udvalget valgt at fremlægge en ny, samlet og let tilgængelig oversigt over borgerens væsentligste it-rettigheder. Udvalget har valgt at fokusere på at gøre oversigten tilgængelig elektronisk frem for på papir. Hermed lægger udvalget også op til, at der foretages en løbende opdatering af statusrapporten om borgernes it-rettigheder også efter afslutningen af udvalgets arbejde.

1. Bedre oplysning om borgerens it-rettigheder

1.1 Hjemmeside for it-borgeren

Anbefaling: Udvalget anbefaler, at der oprettes en hjemmeside, der letter borgerens adgang til oplysninger om borgernes it-rettigheder og andre centrale emner for borgerens færden i it-samfundet.

Videnskabsministeriet opbygger en organisation omkring hjemmesiden, som sikrer, at oplysningernes gyldighed løbende opdateres ved kilden, og at der gøres status over brugen og nyttigheden af hjemmesiden, når den har været i daglig drift i en periode. Endvidere skal der gøres en aktiv indsats for at sikre, at der linkes mellem denne side og andre offentlige hjemmesider, hvor der kan være relevant information for brugerne.

Ansvar: Videnskabsministeriet.

Tidsramme: 2003.

Økonomi: Videnskabsministeriet.

Baggrund: I takt med, at en stadig større del af borgerens kommunikation er baseret på de digitale muligheder, melder der sig et behov for specifikt at kunne få svar på spørgsmål om, hvordan man forholder sig som borger ved brugen af den digitale kommunikation.

For at gøre tilgangen til informationerne lettere, etableres en borgerrettet hjemmeside, som guider borgeren i forhold til spørgsmål vedrørende it-brug og -rettigheder.

Det er vigtigt, at denne service gøres lettilgængelig på tværs af bruger- og aldersgrupper (nybegyndere og øvede, unge, familier, seniorer).

Borgeren skal kunne finde relevante informationer med udgangspunkt i emner eller i de situationer, vedkommende befinder sig i. Et eksempel på et vigtigt område for hjemmesiden er, at informere om borgerens retsstilling ved anvendelse af forskellige typer sikkerhedsløsninger på internettet. Samtidig vil statusrapporten fra udvalget om borgernes it-rettigheder kunne opdateres og eventuelt udbygges. Et eksempel herpå er, at afsnittet om handel med erhvervsdrivende på nettet kan suppleres med et tilsvarende afsnit om den voksende handel mellem private – eksempelvis på online-auktioner.

2. Borgernes kommunikation med offentlige myndigheder

Der er en udvikling i gang, hvor borgere i stadig større grad benytter de eksisterende muligheder for adgang til digital kommunikation med offentlige myndigheder. Borgerne har en tydelig forventning om, at disse muligheder stilles til rådighed. I takt med, at mulighederne kommer til at omfatte flere og flere dele af den offentlige forvaltning, øges behovet for, at mulighederne ikke blot stilles til rådighed, men at der også foretages en sammentænkning, hvor borgeren sættes i centrum.

Borgerne har i vid udstrækning allerede adgang til at kommunikere digitalt med det offentlige, dog med forbehold for en række situationer, hvor der er opstillet formkrav i lovgivningen, der foreskriver papirskriftlig kommunikation. For at fremme borgernes muligheder på dette område bør arbejdet med at fjerne barrierer, hvor der f.eks. er opstillet formkrav i lovgivningen, og arbejdet med at skabe større gennemsigtighed og tryk for borgerne fortsat prioriteres højt.

2.1 Lovmodernisering

Anbefaling: Udvalget ser det igangsatte initiativ om modernisering af formkrav i lovgivningen, der unødigt hindrer digital kommunikation, som et væsentligt initiativ til fremme af borgernes it-rettigheder. Udvalget opfordrer derfor samtlige ministerier til at sikre, at handlingsplanerne¹ bliver ført ud i livet ud fra Lovmoderniseringssekretariatets anbefalinger. Desuden opfordrer udvalget til, at der, hvor det er hensigtsmæssigt, skabes ensartethed i ministeriernes valg af sikkerhedsniveauer for forskellige typer af kommunikation mellem borgere og myndigheder under hensyntagen til de sikkerhedsbehov, der gælder for hvert enkelt formkrav, der moderniseres.

Udvalget anbefaler i den forbindelse, at borgeren skal kunne anvende OCES² ved kommunikation med offentlige forvaltninger, hvor dette er relevant. Denne løsning giver ifølge Datatilsynet tilstrækkelig sikkerhed bl.a. ved behandling af personfølsomme oplysninger. Der bør endvidere udarbejdes en vejledning til de enkelte myndigheder, der kan lette implementeringen af sikkerhedsløsninger.

Ansvar: Justitsministeriet, Videnskabsministeriet samt de enkelte ressortministerier i øvrigt.

Tidsramme: De enkelte ministerier skal have gennemført ændringerne inden udløbet af Folketingssamlingen 2002/03. Initiativer, der ikke er ændret til denne frist, skal gennemføres hurtigst muligt.

Økonomi: Sikringen af ensartethed i ministeriernes valg af sikkerhedsniveau forventes ikke i sig selv at være udgiftsdrivende. Sikring af borgernes mulighed for at anvende OCES forventes ikke at være udgiftsdrivende i forhold til valg af andre sikkerhedsløsninger. Udarbejdelse af vejledning finansieres indenfor Videnskabsministeriets ramme.

Baggrund: Regeringen har igangsat lovmoderniseringsprojektet for samtlige ministerområder. I forhold til at få fjernet formkrav i reguleringen vil det være

¹ De enkelte ministeriers handlingsplaner kan ses på <http://e.gov.dk/sitemod/design/layouts/default/index.asp?pid=3380>

² Offentlige Certifikater til Elektronisk Service

det enkelte ministerium, der står med hovedopgaven i at fjerne formkrav, der vurderes at være hindringer for digital kommunikation. Det vil dog være en forudsætning, at lovmodernisering og fastlæggelse af ensartede sikkerhedsniveauer gennemføres i en tæt dialog med de berørte myndigheder om konsekvenserne ved dette.

Fjernelsen af de formkrav, der ved en nærmere undersøgelse kan kategoriseres som unødige hindringer for digital kommunikation, vil give både borgere og myndigheder mulighed for en mere fleksibel og i et vist omfang også hurtigere kommunikation til gavn for såvel borger som myndighed. Tilsvarende vil ensartethed i de anvendte sikkerhedsniveauer tydeliggøre en sammenhæng i den digitale forvaltning og gøre det enklere for borgeren at benytte mulighederne.

2.2 Adgang til egne data

Anbefaling: Udvalget opfordrer til, at der under Projekt Digital Forvaltning tages initiativer, herunder udarbejdelse af en vejledning til offentlige institutioner, der fremmer borgernes digitale adgang til egne data og digitale indsigt i forvaltningen af borgernes sager. Udvalget opfordrer endvidere til, at borgernes adgang til egne data i relevant omfang indtænkes ved tilrettelæggelsen af alle nye it-projekter i den offentlige administration.

Ansvar: Finansministeriet/Den Digitale Taskforce – Projekt Digital Forvaltning.

Tidsramme : 2003-

Økonomi: Marginale omkostninger ved integration i kommende projekter.

Baggrund: Incitamentet til at levere personlige oplysninger til digital behandling til andre, uanset om det er private eller offentlige organer, er i høj grad afhængig af, om man har tillid til den, oplysningerne leveres til og dennes behandling af oplysningerne. Ved at give borgerne digital gennemsigtighed i brugen af data kan man styrke borgerens retssikkerhed og tillid til det offentliges digitale service.

Adgang til egne data kan være med til at lette borgerens adgang til at kontrollere de oplysninger, de offentlige myndigheder har om borgeren. Det betyder, at kvaliteten af oplysningerne potentielt kan forbedres ved at eksempelvis ændringer i oplysningerne, som myndigheden ikke er i besiddelse af, kan

indarbejdes hurtigere. Elektronisk adgang til egne data kan i et vist omfang være medvirkende til at højne kvaliteten af oplysningerne og dermed støtte forvaltningens opgaveløsning positivt. Det vil være til gavn for både borgere og myndigheder.

Udvalget er opmærksom på, at der kan være store omkostninger ved at nyudvikle digital adgang til allerede eksisterende ældre systemer og anbefaler derfor, at den enkelte myndighed som minimum indtænker direkte borgeradgang i udviklingen af kommende digitale services.

Udvalget ønsker at understrege, at borgerens digitale rettigheder ikke blot udbygges ved formelle ændringer i love, regler og praksis, men at de først bliver reelle, når der er tale om enkel lettilgængelig adgang. Mulighederne for digital indsigt og kommunikation bør derfor udformes, så de i videst muligt omfang er uafhængige af bestemte it-platforme (f.eks. et bestemt styresystem til pc'en eller mobiltelefonen), således at både nuværende og kommende udbredte brugerteknologier vil kunne benyttes af borgerne til at opnå indsigt i offentlige myndigheders data om den enkelte. Samtidig bør forbedringerne af borgernes digitale rettigheder i kontakten med offentlige myndigheder indeholde overvejelser om, hvordan dette formidles til borgerne, så borgerne sikres information om eksempelvis centrale indgange for borgerne. Her henvises til initiativet om en hjemmeside for it-borgeren.

2.3 Borgerindsigt i brug af personoplysninger

Anbefaling: Borgerens tryghed ved afgivelse af personlige oplysninger vil kunne understøttes, hvis det bliver muligt at få direkte adgang til at se hvilke myndigheder, der i praksis benytter deres adgang til at se oplysningerne.

Udvalget opfordrer derfor til, at der nedsættes en arbejdsgruppe med henblik på at afklare hvilke forudsætninger, der skal opfyldes for, at den enkelte borger elektronisk kan indhente oplysninger om hvilke myndigheder, der i et givet tidsrum, eksempelvis de seneste 6 måneder, har trukket på allerede eksisterende oplysninger om borgeren og til hvilket formål.

I denne afklaring bør det belyses, hvilke tekniske, juridiske, etiske og økonomiske forudsætninger, der skal opfyldes for at kunne give borgerne denne

indsigtsret. Ligeledes bør det belyses hvilke muligheder, der allerede eksisterer for indsigt i, hvordan myndighederne anvender oplysninger om borgeren.

Ansvar: Videnskabsministeriet.

Tidsramme: 2004.

Økonomi: Eventuelle udgifter til arbejdsgruppen anbefales afholdt inden for Videnskabsministeriets ramme.

Baggrund: Ud over en sikker behandling af personfølsomme data og retten til indsigt i disse data, kan der ligge en styrkelse af borgerens tryghed, følelse af retssikkerhed, og af borgerens mulighed for at medvirke til en korrekt sagsbehandling, i at borgeren har digital adgang til at se hvilke myndigheder, der trækker på oplysningerne som led i myndighedens sagsbehandling. En sådan mulighed vil kunne understøtte de eksisterende rettigheder efter forvaltningsloven.

Eksempelvis har borgeren en interesse i umiddelbart at have digital adgang til oplysninger om, at social- eller skatteforvaltningen hos en kommune har indhentet oplysninger hos det hospital, som borgeren har været behandlet på. På den måde kan borgeren få en mulighed for en mere proaktiv deltagelse i forvaltningsprocessen – eksempelvis ved at supplere de oplysninger, der indhentes, med forhold, som borgeren finder, er af betydning.

Muligheden for adgang til indsigt i hvilke myndigheder, der har trukket på allerede eksisterende oplysninger, synes særlig relevant i de tilfælde, hvor trækningen foretages med henblik på gennemførelse af en forvaltningsakt, der får umiddelbar betydning for den borger, oplysningerne vedrører. Det bør derfor overvejes, om der skal skelnes mellem forskellige typer træk på oplysninger, eksempelvis oplysninger til rent statistisk brug og oplysninger, som anvendes som del af gennemførelsen af en forvaltningsakt.

Oplysninger om hvilke trækninger, der er foretaget og af hvem, vil allerede i dag i et vist omfang eksistere i de elektroniske systemer. Der vil derfor ikke nødvendigvis være behov for en yderligere registrering af den enkelte

myndigheds adfærd, men alene en åbning af borgerens mulighed for at få adgang til disse oplysninger.

Det er afgørende, at den enkelte medarbejder i forvaltningen fortsat kan gennemføre sit arbejde på betryggende vis. Det skal også være muligt for forvaltningen at foretage undersøgelse af mulige lovovertrædelser uden at blive kigget i kortene fra første færd. Det bør derfor klarlægges, hvilke forhold der kan være gældende for i konkrete tilfælde ikke at give borgeren direkte indsigt i de offentlige myndigheders træk på offentlige registre.

En indsats på ovennævnte områder vil samtidig understøtte regeringens moderniseringsprogram, der har som mål, at offentlig forvaltning skal være så åben som mulig med borgeren i centrum og indrettes, så den sikrer borgerens retssikkerhed i praksis og borgerens oplevelse af retssikkerheden.

3. Registrering og privatliv

En af konsekvenserne af den mere udbredte brug af digital kommunikation er, at det er teknisk muligt at spore og registrere den enkelte borgers aktiviteter i forskellige sammenhænge. Da det for den almindelige borger kan være vanskeligt at vurdere præcist, hvad der er henholdsvis teknisk muligt, lovligt eller ønskeligt, kan der opstå utryghed som følge af en diffus frygt for registrering og overvågning.

3.1 Antiterrorpakken

Anbefaling. Udvalget opfordrer til, at der gennemføres en informationsindsats i forbindelse med den kommende bekendtgørelsesudstedelse på baggrund af den såkaldte antiterrorpakke. Indsatsen skal gøre udbyderne opmærksomme på de nye regler og samtidig sikre, at brugerne får mulighed for at danne sig et overblik over hvilke oplysninger, der registreres.

Ansvar: Teleselskaberne i samarbejde med Justitsministeriet og Videnskabsministeriet.

Tidsramme: Hurtigst muligt efter bekendtgørelsens ikrafttræden.

Økonomi: Eventuelle udgifter anbefales afholdt indenfor Videnskabsministeriets ramme.

Baggrund: Der er tale om en helt ny type regulering. Det påhviler således udbydere af telenet eller teletjenester at foretage registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik i et år, til brug for eventuel efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold. Derfor er der behov for en informationsindsats. Yderligere nødvendiggøres informationsindsatsen af, at registreringsforpligtigheden potentielt kan rettes mod udbydere af telenet og teletjenester, der ikke er et traditionelt teleselskab (F.eks. fællesantenneforeninger eller andelsboligforeninger, som har eget telefonnet).

3.2 Datamining

Anbefaling

Udvalget opfordrer til at det undersøges, om der i brugen af datamining ligger et aktuelt eller potentielt problem for beskyttelsen af borgernes privatliv.

Såfremt de indledende undersøgelser viser, at datamining udgør et sådant problem, bør der udarbejdes information til virksomheder og institutioner, som benytter datamining som led i tilrettelæggelsen af aktiviteterne, med henblik på at sikre, at datamining ikke medfører et skred i persondatabeskyttelsen.

Ansvar: Videnskabsministeriet i et samarbejde mellem bruger- og brancheorganisationer og myndighederne.

Tidsramme: 2003.

Økonomi: Eventuelle udgifter anbefales afholdt indenfor Videnskabsministeriets ramme.

Baggrund: Den stadig større computerkraft og stadig billigere lagerplads på computere giver stærkt forøgede muligheder for datamining. Borgeren vil typisk opleve konsekvenser af datamining i forbindelse med markedsføring og produkttilbud.

Det kan i nogle tilfælde være uklart, hvor grænserne går for, hvornår datamining kan gøre ”uskyldige” data personfølsomme. Det bør derfor undersøges, om virksomheder og institutioner, som ønsker at benytte datamining, har behov for at få tydeliggjort konsekvenserne af eksisterende lovgivning for denne nye mulighed for behandling af oplysninger, der kan føres tilbage til enkeltpersoner.

3.3 Elektronisk markedsføring

Anbefaling

Udvalget anbefaler, at relevante organisationer for virksomheder, der driver elektronisk handel, gør medlemmerne opmærksomme på de nye regler, herunder særligt kravet om information om den elektroniske markedsføring og kravene til i hvilket omfang, den enkelte borger kan frabejde sig fremtidig elektronisk markedsføring.

Ansvar: Økonomi- og Erhvervsministeriet i samarbejde med Foreningen for Dansk Internet Handel, Dansk Handel og Service, Dansk Industri og Forbrugerrådet.

Tidsramme: Indsatsen bør iværksættes i forbindelse med ikrafttrædelsen af ændringen af markedsføringsloven den 25. juli 2003, så virksomhederne har mulighed for at tilpasse deres markedsføring allerede fra første dag, hvor de nye regler er gældende.

Økonomi: Økonomi- og Erhvervsministeriet for så vidt angår oplysning til relevante brancheorganisationer.

Baggrund:

Med ændringen af markedsføringsloven som følge af EU-direktivet om beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor skabes adgang til i et begrænset omfang at anvende elektronisk markedsføring uden først at have fået den enkelte kundes samtykke.

Ændringen kan være med til at fremme den samlede og mere velregulerede del af elektronisk handel, i og med den enkelte handlende kan gøres opmærksom på nye produkter, som denne allerede har vist en interesse for. Hvis ikke den handlende skal blive negativt overrasket over at modtage elektronisk markedsføring fra det

selskab, den handlende allerede har købt fra, er det afgørende, at den handlende er opmærksom på dette, herunder om muligheden for at kunne frabede sig også denne type reklamer. Udvalget finder, at en informationsindsats om de nye regler vil kunne understøtte forbrugerens bevidste valg.

3.4 Privatlivsfremmende teknologier

Anbefaling

Borgernes sikkerhed og tryghed ved færden i it-samfundet søges i dag fremmet ved en kombination af regulering, efterforskning af lovbrud og tillid til det offentlige system.

Udvalget anbefaler, at det undersøges og eventuelt afprøves, hvorvidt privatlivsfremmende teknologier kan være et anvendeligt middel til ved hjælp af tekniske løsninger at øge borgernes tryghed på nettet.

Ansvar: Videnskabsministeriet, Den Digitale Taskforce og Teknologirådet. i et samarbejde med bruger- og brancheorganisationer.

Tidsramme: 2003-04.

Økonomi: Der forventes ingen direkte omkostninger af en indledende undersøgelse.

Baggrund: Mange af de tiltag, der gøres for at fremme borgernes sikkerhed og tryghed baseres på, at lovgivning overholdes, og at det rent praktisk er muligt at registrere brud på love og regler, der skal beskytte borgerne.

Privatlivsfremmende teknologier bygger på et princip om, rent teknisk, at gøre det væsentligt vanskeligere at bryde fortroligheden af private informationer.

Privatlivsfremmende teknologier er p.t. primært en akademisk overvejelse. Gennem en nærmere undersøgelse af det praktisk realiserbare i disse teknologier, vil det være lettere at vurdere det fremtidige potentiale for at supplere love og regler med praktiske foranstaltninger, der i højere grad giver brugere kontrollen over egne informationer.

Samtidig kan arbejdet tjene til at afdække, hvad der mere overordnet forstås ved privatlivsbeskyttelse.

4. Ytrings- og informationsfrihed

Begrænsninger af ytringsfrihed og informationsfrihed på nettet er ikke et omfattende problem i den danske hverdag. Spørgsmålet er imidlertid af principiel betydning og internetudbydernes usikkerhed om deres ansvar og ansvarsfrihed efter e-handelsloven kan frygtes at forstærke problemet. Endvidere er spørgsmålet aktuelt i internationale fora såsom Europarådet og FN. Derfor finder udvalget grund til at medtage dette område blandt anbefalingerne, der skal sikre forbedrede it-retteligheder for danske borgere.

Selve lovgivningen omkring ytringsfrihed gælder også på internettet. Det betyder, at både Grundloven, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og straffelovens beskyttelse imod ærekrænkelser og forulempelser også beskytter borgernes rettigheder på nettet.

4.1 Internetudbydernes ansvar for ytringsfrihed

Anbefaling:

Udvalget om borgernes it-retteligheder opfordrer internetudbydere til at aftale et branchekodeks med retningslinier for behandlingen af tvivlsspørgsmål mht. at afvise bestemte ytringer på internettet. Et branchekodeks med retningslinier bør tage særligt hensyn til internetudbydernes afgørende rolle for sikringen af ytringsfriheden på internettet og respektere udbyderes ret til at udvikle og udbyde særegne tjenester. Det fælles grundlag bør endvidere sikre, at en enkelt internetudbyder ikke kan isoleres og udsættes for et eksternt pres, der får udbyderen til at give efter for interesser, der vil hindre udbredelsen af den ytringsfrihed, som kendes fra Grundloven til også at omfatte internettet. Endelig skal det fælles grundlag naturligvis respektere konkurrencereglerne.

Ansvar: Brancheorganisationer i samarbejde med brugerorganisationer og Videnskabsministeriet

Tidsramme: 2003.

Økonomi: Forventes ikke at medføre ekstraomkostninger.

Baggrund: Selv om brugerne kan opfatte internettet som en del af det offentlige rum, så er adgangen til at ytre sig i praksis reguleret af internetudbydere, der kan have grunde til i nogle tilfælde at begrænse adgangen til, at deres kunder ytrer sig frit på nettet.

Udbyderne har ansvar for at fjerne decideret ulovlige ytringer i de tilfælde, hvor de bliver opmærksomme på dem. Internetudbyderne kan imidlertid komme i den situation, at de er pligtige til at fjerne ulovligt materiale, når de bliver opmærksomme på det, men de kan risikere at skulle vente i lang tid på en retslig afgørelse af, hvorvidt materialet rent faktisk er lovligt eller ej. Denne situation skaber en gråzone, hvor internetudbyderen risikerer at enten over- eller underreagere på en konkret ytring på nettet. Udbyderne kan endvidere komme i en ubehagelig situation, når de er vært for ytringer, som er fuldt lovligt, men som kan virke anstødelige på visse grupper.

Det er internetudbydernes eget frie valg i hvilket omfang, de ønsker at drive forretning ved at sælge adgang til internet. Udbyderne bør dog være bevidste om, at de reelt indtager en rolle som ytringsfrihedens portvagt på nettet.

Udvalget er opmærksom på, at Europa-Kommissionen i forlængelse af e-handelsdirektivet forventes at offentliggøre en rapport om emnet i juni i år. Udvalget finder, at denne rapport kan inddrages i formuleringen af internetudbydernes branchekodeks med retningslinier.

4.2 Informationsfrihed på bibliotekerne

Anbefaling

Folkebibliotekerne skal stille internetadgang til rådighed for brugerne. På nogle biblioteker anvendes net-etiketter³ eller softwarebaserede filtre på internetadgangen for at beskytte børn mod uønsket indhold på hjemmesider. Udvalget anbefaler, at Kulturministeriet udarbejder information om problemstillingen for så vidt angår brugen af filtre eller net-etiketter på folkebibliotekerne. Informationen skal fremme, at de biblioteker, som anvender

filtre eller net-etiketter for at beskytte børn, ikke samtidig begrænser voksne brugeres ucensurerede adgang til lovligt indhold på nettet. Det skal samtidig erindres, at folkebibliotekerne ikke er forpligtede til at stille alle former for indhold til rådighed for borgerne.

Ansvar: Kulturministeriet informerer folkebibliotekerne, og de enkelte kommuner/biblioteker er selv ansvarlige for håndteringen af problemstillingen.

Tidsramme:2003.

Økonomi: Forventes ikke at medføre ekstraomkostninger.

Baggrund: Det bør erindres, at ulovligt materiale på nettet ikke bekæmpes med filtre og net-etiketter, men kun kan bekæmpes via efterforskning. Det kan være en vanskelig afvejning i nogen tilfælde at beskytte børn imod ubehagelige oplevelser på internettet. Det bør være et ønske, som man forsøger at indfri uden samtidig at begrænse voksne borgeres frie adgang til information, der er sikret i kraft af biblioteksloven. På private computere kan en vej omkring dette problem være at anvende filtre, der forhindrer adgang til bestemte typer materiale på internettet. Man bør dog være opmærksom på, at præcisionen af den automatiske filtrering langt fra er perfekt.

Det må derfor anbefales, at biblioteker (og andre offentligt tilgængelige internetcomputere) som udgangspunkt sikrer voksnes fri og ucensurerede adgang til internet samtidig med, at bibliotekerne i det omfang de finder nødvendigt, beskytter børn imod at blive udsat for stødende materiale (vold, sex, extreme politiske grupper m.v.) på internettet.

³ En offentliggjort politik for hvordan brugerne bør benytte internetadgangen på den enkelte lokalitet.